

Življenje.

Nebéškem slavospévu sláb akord
 To je v vesóljnem stvárstvu žizen naša;
 Gorjúpega otróva pólna čása,
 V nebéškem slavospévu sláb akord.
 Zakláde nád nam pléni in raznáša
 Ropaželnéje od tatárskih ord. —
 V nebéškem slavospévu sláb akord
 To je v vesóljnem stvárstvu žizen naša.

Najlépši dan človeku — zadnji dan,
 Ko nád ohóli grád se v nič podira,
 Ko trudno se okó na vék zapira:
 Najlépši dan človeku — zadnji dan!
 Ž njim kónec je trapéčega nemira,
 Življenja bój na véke je končán . . . .
 Najlépši dan človeku — zadnji dan,
 Ko nád ohóli grád se v nič podira.

Fr. Gestrin.

Odevèli roži.

Okó otóžna sòlza mi rosí,
 Ko tæbe glédam, déva osaméla!
 Če v líca se ozrèm ti ovenéla,
 Okó otóžna sòlza mi rosí.
 Kot dívna róža bujno si cvetéla,
 Sadú zdaj ni, a tudi cvétja ni . . .
 Okó otóžna sòlza mi rosí,
 Ko tæbe glédam, déva osaméla.

Čas je cvetóčim róžam sláb vrtnár,
 In malo se za zórno cvétje méni.
 V brzíni preko gréd hití ognjéni,
 Čas je cvetóčim róžam sláb vrtnár.
 Če zamorí jih sape dih strupéni,
 Če krasno se vsevetó — kaj njému mar?!
 Čas je cvetóčim róžam sláb vrtnár,
 In malo se za zórno cvétje méni.

Fr. Gestrin.

Iz dolzega časa zaljubljena.

Spisal Alfonz Pirec.

Na pariški salon sem naslikal dvoje slik, katerim predmet je bilo naše slovensko vaško življenje. Sujet, kakor tudi sliki samí sta jako ugajali in moje ime je kmalu zaslúlo. Naročil sem imel obilo in tudi svoje nenaróčene slike sem prodajal hitro. Navzlic temu, da sem se v Parizu skoraj udomačil in da sem bil sleharni dan povabljen v soarejo k ti ali óni imenitni rodbini, odločil sem se vendar predlansko pomlad zapustiti francosko stolico za nekaj časa. Tako dolgo že nisem videl drage svoje matere in rodne svoje hišice v mali zakotni vaši na Kranjskem!

Ne morem vam popisati veselja matere svoje, ko me je objemala! Začetkom me celó poznala ni. Kar strmé me je gledala, a zdajci se ji zaiskré oči, zaihtela je, objela me in poljubovala.

Kako zadovoljno življenje sem imel na domačem svojem dõmu! V mali podstrešni sobici sem ustanovil svoj atelijé. S kakim veseljem sem slikal! Delo mi je šlo izpod rok, da sem se čudil samemu sebi.